

31 Μαρτίου, 1992

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Διστές]

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ, ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΑΥΤΗΣ ΕΛΛΗΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΩΣ ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΑΣ ΣΥΓΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣ,

Εφεσείουσα,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,

Εφεσίβλητου.

(Εφεση Αρ. 8).

5 Προσωρινό διάταγμα — Υποχρέωση αποκάλυψης όλων των σχετικών γεγονότων — Προσωρινό διάταγμα διατροφής εκδοθέν χωρίς να αποκαλυφθεί στο πρωτόδικο Δικαστήριο η ύπαρξη προγενέστερης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου σε προηγούμενη αίτηση διατροφής μεταξύ των διαδίκων — Κατά πόσο ισοδυναμούσε με παράλειψη αποκάλυψης ώστε να δικαιολογεί ακύρωση του προσωρινού διατάγματος και απόρριψη της αίτησης χωρίς εξέταση της ουσίας της.

10 Μετά από μονομερή αίτηση της εφεσίβλητης, το πρωτοβάθμιο Οικογενειακό Δικαστήριο εξέδωσε προσωρινό διάταγμα διατροφής. Στην εν λόγω μονομερή αίτηση αναφέρθηκε από την εφεσείουσα ότι υφίστατο διάταγμα διατροφής εναντίον του εφεσίβλητου ΑΚ60 μηνιαίως, αλλά παρέλειψε να επισυνάψει στην αίτησή της την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου δυνάμει της οποίας η

15 αίτηση για διατροφή της εφεσείουσας είχε απορριφθεί και το πιο πάνω ποσό ΑΚ60 μηνιαίως είχε δοθεί σαν διατροφή της μητέρας της εφεσείουσας. Η εν λόγω απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου είχε εκδοθεί στις 30.10.90, ενώ το επίδικο προσωρινό διάταγμα είχε εκδοθεί στις 30.4.91. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι

20 η πιο πάνω παράλειψη αποκάλυψης από την εφεσείουσα του γεγονότος ότι στην πιο πάνω απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου η δική της αίτηση για διατροφή είχε απορριφθεί, και το επιδικασθέν ποσό είχε δοθεί για την μητέρα της, ήταν ουσιώδους σημασίας, ώστε να δικαιολογεί απόρριψη της αίτησης και ακύρωση του εκδοθέντος προσωρινού διατάγματος, χωρίς εξέταση του ουσίας της

25 αίτησης.

Αποφασίσθηκε ότι:

30 Η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου αναφερόταν σε χρόνο πολύ προγενέστερο της κρινόμενης αίτησης, ήταν απόφαση πάνω σε γεγονότα μιας άλλης περιόδου και δεν αποτελούσε δεδι-

κασμένο. Κατά συνέπεια η εν λόγω απόφαση δεν ήταν ουσιαστικής σημασίας για τη δικαστική κρίση στην επίδικη αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος διατροφής, ήταν στην πραγματικότητα άσχετη με το επίδικο θέμα, και λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε θεωρήσει ότι είχε υπάρξει παράλειψη αποκάλυψης ουσιώδους γεγονότος στη μονομερή αίτηση. 5

Η έφεση έγινε αποδεκτή με έξοδα. Η υπόθεση στάληκε πίσω στο πρωτόδικο Δικαστήριο για απόφαση επί της ουσίας. 10

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Attorney-General (No.2) v. Savvides (1979) 1 C.L.R. 349

National Line v. Ship "Sunset" (1986) 1 C.L.R. 393

Zachariades Ltd v. Economides (1989) 1 C.L.R. 437

Δημητρίου ν. The Dolphin Insurance Company Limited, Αγ. Ναυτ. 15 337/86, 23.5.90

Giroctis & Achilleos Limited v. Chr. M. Sarlis & Co M.S. (1992) 1 A.A.Δ.360

Brink's Mat Ltd v Elcombe (CA.) [1988] 1 W.L.R. 1350.

Έφεση.

20

Έφεση εναντίον της απόφασης του Προέδρου του Οικογενειακού Δικαστηρίου με την οποία ακυρώθηκε προσωρινό διάταγμα διατροφής της εφεσείουσας χωρίς εξέταση της ουσίας του θέματος για το λόγο ότι η μητέρα της ανήλικης αιτήτριας απέκρυψε και/ή δεν αποκάλυψε στοιχεία. 25

Χρ. Θεμιστοκλέους, για την εφεσείουσα.

Γ. Αμπίζας, για την εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ.: Την Απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Δ. Γ. Στυλιανίδης. 30

5 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Η έφεση αυτή στρέφεται εναντίον απόφασης του Προέδρου του Οικογενειακού Δικαστηρίου, με την οποία ακυρώθηκε προσωρινό διάταγμα διατροφής της εφεσεύουσας - ανήλικης κόρης του εφεσίβλητου - χωρίς εξέταση της ουσίας του θέματος, για το λόγο ότι η μητέρα της ανήλικης αιτήτριας απέκρυψε καιή δεν αποκάλυψε στοιχεία.

10 Ο εφεσίβλητος και η Έλλη Στυλιανού είναι νόμιμοι σύζυγοι αλλά από καιρό βρίσκονται σε διάσταση. Από το γάμο τους απέκτησαν τρία παιδιά, το μικρότερο των οποίων είναι η Χριστιάνα Στυλιανού, ηλικίας δέκα χρόνων, μαθήτρια δημοτικού σχολείου.

15 Στις 16 Νοεμβρίου, 1990, η μητέρα, ως πλησιέστερη συγγενής και φίλη της παραπάνω εφεσεύουσας, καταχώρισε στο Οικογενειακό Δικαστήριο Λευκωσίας αίτηση, με την οποία ζητούσε διάταγμα διατροφής, που να διατάσει τον εφεσίβλητο να πληρώνει £100.- μηνιαίως για τη διατροφή της εφεσεύουσας, ή/και οποιαδήποτε άλλη διαταγή το Δικαστήριο ήθελε κρίνει εύλογη καιή δίκαιη.

20 Στις 25 Ιανουαρίου, 1991, ο εφεσίβλητος καταχώρισε, μέσω του δικηγόρου του, την έκθεση υπερασπίσεώς του.

Η αίτηση, μετά από τρεις αναβολές για μνεία, ορίστηκε για ακρόαση στις 17 Σεπτεμβρίου, 1991.

25 Στις 30 Απριλίου, 1991, καταχωρίστηκε μονομερής αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος διατροφής.

Τα γεγονότα στα οποία στηρίζεται η μονομερής αίτηση εκτέθηκαν στην ένορκη δήλωση της μητέρας.

Ο Πρόεδρος του Οικογενειακού Δικαστηρίου εξέδωσε το πιο κάτω διάταγμα:

30 "Προσωρινό Διάταγμα Διατροφής διά την ανήλικη αιτήτρια διά το ποσό των £80 τον μήνα από σήμερα μέχρι της πλήρους εκδικάσεως και αποπερατώσεως της

παρούσης αιτήσεως, εκτός εάν ο καθ' ου η αίτηση εμφανισθεί ενώπιον του δικαστηρίου τούτου κατά την 3.5.1991 και δείξει λόγον διατί το παρόν Διάταγμα να μην εξακολουθήσει ισχύον."

Το διάταγμα επιδόθηκε. Ο εφεσίβλητος καταχώρισε 5 την ειδοποίηση ένστασης στις 21 Ιουνίου, 1991, με υποστηρικτική ένορκη δήλωση του ιδίου και της κόρης του Περσεφόνης Στυλιανού ηλικίας 17 1/2 χρονών.

Στις 30 Αυγούστου, 1991, ο Πρόεδρος του Οικογενειακού Δικαστηρίου, με την εκκαλούμενη απόφασή του, ακύρωσε το προσωρινό διάταγμα για το λόγο ότι: 10

"... έγινε πράγματι απόκριση στοιχείων από τη μητέρα της ανήλικης αιτήτριας, όπως ειδικά η απόκριση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας στην αίτηση αρ. 17/89 τα οποία όχι μόνο ήταν θεμελειώδη στην παρουσίαση της υπόθεσης της αιτήτριας αλλά και έπρεπε να αποκαλυφθούν με πλήρη ειλικρίνεια." 15

Είπε, περαιτέρω:-

"... δεν κρίνω σκόπιμο όπως προχωρήσω να εξετάσω 20 τα άλλα θέματα που έχουν εγερθεί γιατί το προσωρινό διάταγμα διατροφής θα πρέπει να ακυρωθεί χωρίς καμιά περαιτέρω εξέταση της ουσίας της υπόθεσης."

Είναι βασική αρχή δικαίου ότι το Δικαστήριο αποφασίζει τις διαφορές των μερών, αφού ακούσει και τους δύο 25 διάδικους. Δεν εκδίδει διαταγή πριν ακούσει και το άλλο μέρος. Αυτό εκφράζεται με το λατινικό αξίωμα "audi alteram partem".

Κατά παρέκκλιση, όμως, ο Νομοθέτης, για επείγουσες περιπτώσεις ή άλλες ιδιαίτσες περιστάσεις, για να είναι 30 αποτελεσματική η θεραπεία, επιτρέπει την έκδοση διαταγμάτων χωρίς ειδοποίηση στο άλλο μέρος. Αυτό έχει νομοθετηθεί με το εδάφιο (1) του Άρθρου 9 του περί Πολιτικής

Δικονομίας Νόμου, (Κεφ. 6, Νόμοι Αρ. 11/65, 161/89, 228/89).

5 Το Οικογενειακό Δικαστήριο, με βάση το Άρθρο 16 του περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμου του 1990, (Αρ. 23/90), ασκεί, τηρουμένων των αναλογιών, όλες τις εξουσίες που διαλαμβάνονται στο Τέταρτο Μέρος των περί Δικαστηρίων Νόμων και που παρέχονται στα Επαρχιακά Δικαστήρια δυνάμει του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου.

10 Η διαδικασία με μονομερή αίτηση επιβάλλει στον αιτητή την αποκάλυψη στο Δικαστήριο όλων των ουσιαστικών γεγονότων που μπορεί να ασκήσουν επιρροή στη δικαστική κρίση. Η αίτηση αυτή είναι υψηλής πίστευας (*uberrima fides*). Ο αιτητής έχει καθήκον να φέρει σε γνώση του Δικαστηρίου οποιαδήποτε γεγονότα που γνωρίζει, ή που με εύλογη επιμέλεια θα εγγώριζε, τα οποία μπορεί να είναι ευνοϊκά για τον απόντα διάδικο, ή μπορεί να ασκήσουν επιρροή στην κρίση του Δικαστηρίου.

15

20 Παράλειψη παρουσίασης ουσιαστικών γεγονότων ενώπιον του Δικαστηρίου στη μονομερή αίτηση θεωρείται ως είδος εξαπάτησης του Δικαστηρίου και το Δικαστήριο απαντά: "δεν σας ακούω πλέον" και ακυρώνει τη διαταγή που έδωσε, χωρίς να εξετάσει την ουσία. Τα γεγονότα πρέπει να είναι ουσιώδη για την απόφαση του Δικαστηρίου

25 στη μονομερή αίτηση.

(Βλ. *Attorney-General & Another (No. 2) v. Savvides* (1979) 1 C.L.R. 349· *National Line v. Ship "Sunset"* (1986) 1 C.L.R. 393, σελ. 406-412· *Zachariades Ltd. v. Economides* (1989) 1 C.L.R. 437, σελ. 443, 446· *Άνθιμος Δημητρίου ν. The Dolphin Insurance Company Limited* και *Άλλων, Υπόθεση Ναυτοδικείου Αρ. 337/86, (Απόφαση δόθηκε στις 23 Μαΐου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)· GIRCOTIS & ACHILLEOS LIMITED v. CHR. M. SARLIS & CO. M.S. και Άλλου, (1992) 1 Α.Α.Δ. 360).*

30

Στην υπόθεση *Brink's Mat Ltd. v. Elcombe (C.A.)* [1988] 1 W.L.R. 1350, ο Δικαστής Ralph Gibson είπε στις σελ. 1356-1357:-

"In considering whether there has been relevant non-disclosure and what consequence the court should attach 5 to any failure to comply with the duty to make full and frank disclosure, the principles relevant to the issues in these appeals appear to me to include the following. (1) The duty of the applicant is to make 'a full and fair disclosure of all the material facts:' see *Rex v. Kensington* 10 *Income Tax Commissioners, Ex parte Princess Edmond de Polignac* [1917] 1 K.B. 486, 514, per Scrutton L.J.

(2) The material facts are those which it is material for the judge to know in dealing with the application as made: materiality is to be decided by the court and not by 15 the assessment of the applicant or his legal advisers: see *Rex v. Kensington Income Tax Commissioners*, per Lord Cozens-Hardy M.R., at p. 504, citing *Dalglish v. Jarvie* (1850) 2 Mac. & G. 231, 238, and *Browne-Wilkinson J. in Thermax Ltd. v. Schott Industrial Glass Ltd.* (1981) 20 F.S.R. 289, 295.

(3) The applicant must make proper inquiries before making the application: see *Bank Mellat v. Nikpour* (1985) F.S.R. 87. The duty of disclosure therefore applies not only to material facts known to the applicant but also 25 to any additional facts which he would have known if he had made such inquiries.

(4) The extent of the inquiries which will be held to be proper, and therefore necessary, must depend on all the circumstances of the case including (a) the nature of the 30 case which the applicant is making when he makes the application; and (b) the order for which application is made and the probable effect of the order on the defendant: see, for example, the examination by Scott J. of the possible effect of an Anton Piller order in 35 *Columbia Picture Industries Inc. v. Robinson* [1987] Ch.

38; and (c) the degree of legitimate urgency and the time available for the making of inquiries: see per Slade L.J. in *Bank Mellat v. Nikpour* (1985) F.S.R. 87, 92-93.

5 (5) If material non-disclosure is established the court will be 'astute to ensure that a plaintiff who obtains [an ex parte injunction] without full disclosure ... is deprived of any advantage he may have derived by that breach of duty:' see per Donaldson L.J. in *Bank Mellat v. Nikpour*,
10 at p. 91, citing Warrington L.J. in the Kensington Income Tax Commissioners' case [1917] 1 K.B. 486, 509.

15 (6) Whether the fact not disclosed is of sufficient materiality to justify or require immediate discharge of the order without examination of the merits depends on the importance of the fact to the issues which were to be
20 decided by the judge on the application. The answer to the question whether the non-disclosure was innocent, in the sense that the fact was not known to the applicant or that its relevance was not perceived, is an important consideration but not decisive by reason of the duty on
the applicant to make all proper inquiries and to give careful consideration to the case being presented.

25 (7) Finally, it 'is not for every omission that the injunction will be automatically discharged. A locus poenitentiae may sometimes be afforded:' per Lord Denning M.R. in *Bank Mellat v. Nikpour* (1985) F.S.R. 87, 90."

30 Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, στην απόφασή του, στην Αίτηση Αρ. 17/89, που δόθηκε στις 30 Οκτωβρίου, 1990, επεδίκασε διατροφή £60.- το μήνα για τη μητέρα και απέρριψε το αίτημα για διάταγμα διατροφής της εφεσελουσας, γιατί δεν βρήκε ότι ο εφεσίβλητος παρέλειπε να προμηθεύει την ανήλικη με εύλογη διατροφή.

35 Η απόφαση αυτή αναφέρεται σε χρόνο πολύ προγενέστερο της κρινόμενης αίτησης για διατροφή και/ή για προσωρινό διάταγμα. Είναι απόφαση πάνω σε γεγονότα μιας

άλλης περιόδου, όπως παρουσιάστηκαν στο Επαρχιακό Δικαστήριο. Δεν αποτελεί δεδικασμένο.

Το Οικογενειακό Δικαστήριο, στην παρούσα υπόθεση, πρέπει να κρίνει με βάση τα γεγονότα στον ουσιώδη χρόνο. Στην ένορκη δήλωση της μητέρας αναφέρεται η 5 διαταγή πληρωμής από τον εφεσίβλητο σ' αυτή £60.- το μήνα.

Ο εφεσίβλητος, στην υπεράσπιση του στην κύρια αίτηση, στις 25 Ιανουαρίου, 1991, επικαλέστηκε την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου στην Αίτηση Αρ. 17/89. 10

Η απόφαση στην Αίτηση Αρ. 17/89 δεν ήταν ουσιαστικής σημασίας για τη δικαστική κρίση στη μονομερή αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος διατροφής από 30 Απριλίου, 1991. Ήταν στην πραγματικότητα άσχετη με το 15 επίδικο θέμα.

Ο δικηγόρος του εφεσίβλητου εισηγήθηκε ότι η μητέρα της αιτήτριας παρέλειψε να παρουσιάσει τεκμήρια για απόδειξη του χρέους των £18,000.- προς την τράπεζα. Κάλεσε το Δικαστήριο τούτο να απορρίψει την έφεση, με 20 βάση την παράλειψη αυτή.

Το ύψος του χρέους προς την τράπεζα, δεν είναι ουσιαστικό στοιχείο κρίσεως, εφόσον οι δόσεις πληρώνονται αδιαμφισβήτητα από τα ενοίκια διαμερισμάτων.

Για τους πιο πάνω λόγους, η έφεση επιτρέπεται. Η εκκαλούμενη ενδιάμεση απόφαση ακυρώνεται. Η υπόθεση 25 αποστέλλεται στο πρωτόδικο Δικαστήριο για απόφαση επί της ουσίας.

Ο εφεσίβλητος να πληρώσει τα έξοδα της εφεσεύουσας.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.